

Scaiul

Sorina

Scaiul

Peste apă un scaiete,
legănat ușor de vânt
strălucea, scâldat de soare
lângă malul de pământ
și părea a fi o floare
ce striga că-i este sete.

Fiecare val de apă,
în zadar se ridica
spre ciulinu-nghimpoșat!
Vântul, parcă despica
fiecare val mișcat
și ciulinul, nestropit
în mișcare, scapă.

Strălucea în soare, galben,
legănatul scai-mărunt,
învelit ca-ntr-o mantie
de lumina ce-a căzut
și părea ca o făclie,
pe un minunat desen,
de copil îngândurat,
ce o floare a visat.